

[Inger Stilling Pedersen]

kriteriet; man snakker mere om død, end man gjorde før. Jeg vil gerne spørge Det Konservative Folkeparti, om man da ikke synes, at der skal være en mulighed for de mennesker, der ønsker at dø hjemme. Og er det rimeligt, at dette ønske ikke opfyldes, fordi man derved kunne komme til at pålægge nogle andre en tvang? Jeg skal senere i min ordførertale komme ind på andre ting.

Jeg synes simpelt hen ikke, man har forstået, hvad det drejer sig om. Selvfølgelig kan man få en værdig død på et hospital. Men der er mange, mange mennesker, der gerne ville være hjemme, fordi det giver en tryghed at være i de nære omgivelser. Og det giver også tryghed for de pårørende og giver noget, som man senere kan leve på. Og når det drejer sig om syge eller døende, så ved man i dag godt fra lægelig side, hvornår man skal sætte ind med den pleje. Det er ingen undskyldning for ikke at ville stemme for i forslaget.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Karen Højte Jensen, at jeg ikke tror, hun overhovedet har opfattet, hvad dette handler om, når fru Karen Højte Jensen kan sætte spørgsmålstegn ved, om dette giver problemer på arbejdsmarkedet. Der bliver hverken færre eller flere ansat på grund af dette lovforslag. Det handler om nogle holdninger, det handler om nogle mennesker, der er syge, der skal have mulighed for at have deres pårørende til at passe sig. Og hvis fru Karen Højte Jensen ellers har stået over for en døende eller en meget syg på et hospital, tror jeg nok, at hun ville give mig ret i, at det i nogle situationer ville være lettere for alle parter, hvis den syge var hjemme.

Til slut vil jeg sige, at de samme betænkeligheder havde man altså ikke under det tidligere behandlede forslag, da det drejede sig om børn.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Til fru Inger Stilling Pedersen vil jeg gerne sige, at det er jo rigtigt, at der er sket ændringer i folks holdninger, man taler jo mere om døden. Og det synes jeg er ganske positivt og meget vigtigt.

Jeg vil gerne sige, at vi afviser ikke intentionerne i forslaget – det understregede jeg også – men jeg sagde, at vi ikke ønsker centralt fastsatte regler. Jeg bor selv i en kommune, hvor man gør sit yderste og også yder døgnpleje i de tilfælde, vi her taler om, uanset om man formelt kun har mulighed for aftenpleje. Der gøres altså meget. Og det er det, jeg siger: Lad os nu lade kommunerne og lade de lokale hjælpe, og så kan det blive mere individuelt. Jeg har ikke talt om, at man med dette forslag pålagde nogen tvang. Det tør jeg slet ikke udtale mig om.

Når så fru Grete Schødt taler om, at jeg ikke har opfattet noget af det, ja, så må det jo være fru Grete Schødt's opfattelse af, hvad jeg kan fatte. Jeg bad blot den socialdemokratiske ordfører om at svare på, hvad det er, der er sket, siden fru Ritt Bjerregaard sagde de ting om arbejdsmarkedet i 1981.

Og så vil jeg gerne sige: Jeg agter faktisk ikke at fremdrage personlige erfaringer fra Folketingets talerstol, men de personlige erfaringer har jeg måske i lige så vid udstrækning som de mange stærke tilhængere af forslaget.

Birthe Hansen (SF):

Nu skal jeg ikke begynde at drage de sidste 10 år ind i det, jeg vil sige i dag, men jeg vil dog gerne sige, at det måske føles en lille smule sært at stå med dette forslag fra Socialdemokratiet for tredje gang. Når jeg føler, det er lidt sært, har det ikke noget at gøre med forslagets indhold, men med det, at det de foregående gange har fået pæne ord og meget velvilje med på vejen, og så sker der ikke mere. Det kommer ikke længere.

Man kunne måske på baggrund af debatten i 1987 have forestillet sig, at man i Socialdemokratiet havde taget højde for, hvad der var blevet talt om dengang, og måske foretaget nogle ændringer. Det har man ikke gjort, og jeg kan godt sige, at det er jeg nok lidt ked af i dag.

Jeg sagde i 1987 noget om, at retten til at få pleje i hjemmet og retten til at få pleje på hospitalet skulle fremstilles som et tilbud, og derfor vil jeg også gerne fastslå i dag, hvis dette beslutningsforslag bliver vedtaget – hvad jeg selvfølgelig håber på, for SF er stadig væk positive over for tanken – mener jeg, at der skal foregå nogle justeringer, nogle opstramninger, og det skal helt klart fremstå, at dette er et tilbud, et tilbud til den syge, et tilbud til de pårørende.